

Είδος που άργησε να αναπτυχθεί στην Ελλάδα, η stand up comedy αποκτά μέσα στην επιβεβλημένη βίαιη κατήφεια της οικονομικής κρίσης μια αιφνίδια αίγλη, αποκτώντας και τηλεοπτική στέγη με το «Κάψε το σενάριο» του Mega

Μεγαλύτερη ανάγκη το γέλιο

Φαινόμενα

Της Πόπης Διαμαντάκου
diamanti@doinet.gr

Η παρέα των ηθοποιών στο «Κάψε το σενάριο» (Mega) σε ένα διαρκές κωμικό παιχνίδι σ' αυτό το ιδιαίτερο θεατρικό είδος

Γέμισε μικρές σκηνές, μπαράκια, δημιούργησε ένα ρεύμα από τα μέσα της δεκαετίας του '90 – με τη Λουκία Ρικάκη τότε να διοργανώνει παραστάσεις και να γνωρίζει στο ελληνικό κοινό το είδος της stand up comedy –, ρεύμα το οποίο δείχνει να δυναμώνει αυτές τις εποχές που η κρίση δημιουργεί ανάγκη για γέλιο, απελευθερωτικό και ανιέρο, όπως υπόσχονται οι κωμικοί αυτοσχεδιασμοί ηθοποιών αυτού του ιδιαίτερου θεατρικού είδους.

Πάντως το «Κάψε το σενάριο», που έκανε πρεμιέρα στο Mega το βράδυ της περασμένης Πέμπτης, αν και ακόμη άγουρο και διατακτικό, καθώς πρέπει να συνδυάσει το αρετικό πνεύμα των κωμικών στοιχείων της stand up comedy με την τηλεοπτική συμβατικότητα, κατάφερε να δείξει την απελευθερωτική διάσταση του παιχνιδιάρικου γέλιου.

Με ένα απλό σκηνικό, όπως επιβάλλει το είδος αυτό του θεάματος, πολύχρωμο για να κανονιστεί την τηλεοπτική εικόνα – στην πραγματικότητα δεν απαιτείται παρά ένας προβολέας

και ένα μικρόφωνο –, θυμίζοντας παιχνιδιούπολη άδεια από παιχνίδια, ανοιχτή στη φαντασία όσων συμμετέχουν, του κοινού και των ηθοποιών. Αυτοί είναι οι δυο απαραίτητοι και συνεργαζόμενοι πόλοι για να ολοκληρωθεί η παράσταση.

Ένα κορίτσι και τέσσερα αγόρια η ομάδα που έχει αναλάβει να αναδείξει τα κωμικά στοιχεία του εγκώριου, καθημερινού δράματος. Ο Γιώργος Βαγιατάς, ο Δημήτρης Μακαλιάς, ο Ζήσης Ρούμπος, η Ιωάννα Τριανταφυλλίδου και ο Λάμπρος Φιοφής αυτοσχεδιάζουν, σαρκάζουν, διακωμωδούν πρόσωπα της πολιτικής αλλά και έργοις προσδίδοντάς τους για μια στιγμή τη λυτρωτική ελαφρότητα του αστέριου.

Στον πρώτο άλλωστε αυτοσχεδια-

σμό, μοιρασμένη σε ομάδες η παρέα των ηθοποιών, η καθεμία υποδυόταν από μια τηλεοπτική σειρά καθ' ύποδειξη του κοινού («Πρωταγωνιστές», «Δυναστεία», «Master chef junior»), με επικεντρο των διαλόγων μια λέξη που και αυτή την υπέδειξε το κοινό. Και ήταν η λέξη «χρεοκοπία». Ο εφιάλτης του τόπου εδώ και μήνες. Και εφφηνικά στην πολύχρωμη σκηνή του «Κάψε το σενάριο» έγινε κωμικό παιχνίδι.

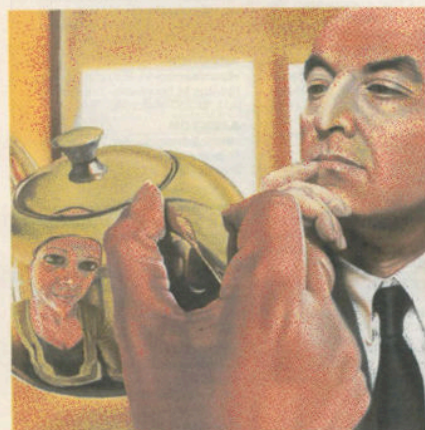
«Θα σας παρουσιάσουμε σκηνές που δεν έχουν παιχτεί ποτέ και δεν πρόκειται να ξαναπαιχτούν. Είμαστε κάτι σαν one night stand της κωμωδίας, μόνο που εμείς το κάνουμε νηφάλιοι και αύριο θα σας πάρουμε και τηλεφώνω», εξήγησε το σόου της η ομάδα, κλείνοντας το μάτι στο νεανικό κοινό με αυτή την κεφαλή, σαρκική ματιά στα

σύγχρονα, πικρά ήθη των ερωτικών του σχέσεων και κερδίζοντας έτσι τη συνενοχή του. Η γοητεία, άλλωστε, του κωμικού αυτοσχεδιασμού βρίσκεται στην αίσθηση ενός διαρκούς παιχνιδιού του πνεύματος, στο οποίο συμμετέχει και το κοινό.

Μεγάλη η λαϊκή παράδοση του είδους στη Βρετανία από τον 18^ο και 19^ο αιώνα και στις ΗΠΑ, με μερικούς από τους μεγαλύτερους ηθοποιούς να 'χουν ξεκινήσει την καριέρα τους με τη stand up comedy, από τον Πιτερ Σέλερς, τον Μπομπ Χοπ, τον Μπιλ Κόσμπι έως τον Γούντι Άλεν και τον Ρόμπιν Γουίλιαμς, ενώ από τις μορφές του είδους για το ιδιαίτερα αρετικό και σθερόστομο ύφος του υπήρξε ο Λένι Μήρους. Ακόμη και ο Μαρκ Τουέιν υπήρξε από τους λαοφιλείς περφό-

μερ στο είδος των χιουμοριστικών μονολόγων.

Ένα παιχνίδι με το εκκεντρικό παράλογο οι κωμικοί αυτοσχεδιασμοί της stand up comedy, δεν γνωρίζουμε ακόμη πόσο μπορεί το τηλεοπτικό τους πλαίσιο να περιορίσει το εύρος των θεμάτων και των «περιοχών» στις οποίες μπορούν να διεκδύσουν. Ιδίως όταν οριοθετώνται από αυτές, όπως ο τομέας της πολιτικής σάτιρας ή και της τηλεοπτικής, είναι ιδιαίτερος αναπτυγμένος στη χώρα μας από την εποχή των επιθεωρήσεων μέχρι τις σύγχρονες τηλεοπτικές σάτιρες. Η διαφορά βρίσκεται στον στιγμιαίο αυτοσχεδιασμό και την αίσθηση της φρεσκάδας που απονέμει. Η πρόκληση που απευθύνει είναι να γίνει ο θεατής παιδί. Μέχρι σάχλας. Και αυτή απελευθερωτική.

Ο Βλάσος Φρουσίρας όπως τον είδε στον καμβά της η Λαμπρινή Μποβάτσου που καθρεφτίζεται στην τσαγιέρα

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΡΥΣΙΡΑ

«Βουτιά» στις προσωπογραφίες

Ένας καθρέφτης αλλόκοτος ετοιμάζεται να στηθεί κάτω από την Ακρόπολη. Ανέναντί του στέκεται ένας αειρετικός συλλέκτης που δηλώνει τρελός για την τέχνη. Το είδωλό που εμφανίζεται όμως στον καθρέφτη δεν είναι ο ίδιος ο συλλέκτης αλλά ένας ζωγράφος – διαφορετικός σε κάθε κοίταγμα – που υπηρετεί τη ανθρωποκεντρική παραστατική ζωγραφική. Ο μυστηριώδης καθρέφτης έχει βρει τη θέση του στο Μουσείο Φρυσιρά, στην είσοδο της Πλάκας. Συλλέκτης δεν είναι άλλος από τον ιδρυτή του Μουσείου, τον Βλάσο Φρυσιρά και στη θέση του είδωλου εμφανίζονται 99 καλλιτέχνες με τους οποίους ο συλλέκτης έχει συνεργαστεί στις τέσσερις δεκαετίες που «πάζει» τη συλλογή του. Αποτέλεσμα αυτού του ιδιότυπου αντικατοπτρισμού είναι η έκθεση

INFO

«Πρόσωπο με πρόσωπο: οι καλλιτέχνες και ο συλλέκτης» εγκαινιάζεται την Τετάρτη στο Μουσείο Φρυσιρά, Μονής Αστερίου 3. Έως 30 Σεπτεμβρίου

«Πρόσωπο με πρόσωπο» που θα φιλοξενήσει 250 αυτοπροσωπογραφίες των καλλιτεχνών και πορτρέτα του συλλέκτη. Σκυθρωπός, σκεπτικός, χαλαρός, «πειραγμένος», σε δύο ή τρεις διαστάσεις, ο συλλέκτης εμφανίζεται ως ιδιοφυής και δαιμόνιος σκηνοθέτης ενός χαρακτηριστικού ανθρώπινου πανοράματος που διακατέχεται από μια αίσιαση δίψα να δείξει

όχι μόνο μια στρατιά από έργα τέχνης αλλά να καταδείξει αυτό καθαυτό το ίδιο το ανθρώπινο είδος, όπως επισημάνει ο Γιώργος Λάμπας, ένας εκ των εικαστικών δημιουργών που συμμετέχουν στην έκθεση. Μέσα από την ξεχωριστή αυτή έκθεση οι επισκέπτες δεν θα έχουν μόνο την ευκαιρία να πάρουν μια γενναία γεύση της συλλογής Φρυσιρά – και της σύγχρονης ελληνικής (κυρίως) εικαστικής παραγωγής – αλλά ταυτοχρόνως να δουν ψυχές να αποκαλύπτονται στον καμβά και δημιουργούς που δεν είναι επικειρή – ούτε πριν ούτε μετά το συγκεκριμένο εγχείρημα να φτάσουν την αυτοπροσωπογραφία τους ή το πορτρέτο κάποιου, όπως για παράδειγμα ο Πατ Αντρέα.

► M.A.